

Zemřel kameraman Jiří Krob, výrazná osobnost Československého armádního filmu

14.7.2026 - | Vojenský historický ústav Praha

Dne 12. července 2026 zemřel ve věku 85 let Mgr. Jiří Krob, dlouholetý kameraman Československého armádního filmu, později pracovník Agentury vojenských informací a služeb (AVIS) a externí spolupracovník Vojenského historického ústavu Praha. Respektovaný člen Asociace českých kameramanů a specialista na letecké natáčení se během více než čtyř desetiletí podílel na vzniku desítek instruktážních, dokumentárních i hraných filmů a zanechal výraznou stopu v československé i české vojenské audiovizuální tvorbě.

Profesní život Jiřího Kroba byl po téměř čtyři desetiletí úzce spjat s filmovou kamerou. Přestože se po maturitě hlásil ke studiu na Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění v Praze (FAMU), přijat nebyl. O to významnější byla cesta, kterou si nakonec vybudoval vlastní pílí a talentem. V roce 1958 nastoupil do Československého armádního filmu jako elév. Seznamoval se s prací s kamerou, asistoval při natáčení a postupně prošel všemi profesními stupni – od asistenta kamery přes druhého kameramana až po kameramana hlavního.

V Československém armádním filmu působil více než třicet let. Podílel se na vzniku instruktážních, dokumentárních i hraných filmů a stal se vyhledávaným specialistou na letecké natáčení. Díky své technické preciznosti a bohatým zkušenostem se podílel také na realizaci náročných – a ve své době unikátních – leteckých scén pro hrané filmy, mimo jiné při vzniku snímku . Kamerou zachytil rozsáhlá vojenská cvičení Družba a Štít i řadu dalších událostí spojených s činností ČSLA.

Po zániku Československého armádního filmu v první polovině 90. let přešel do Agentury vojenských informací a služeb (AVIS), kde pokračoval ve videotvorbě. Podílel se mimo jiné na dokumentaci prvních zahraničních operací československých a později českých vojáků. Ani po odchodu do důchodu nepřerušil kontakt s prostředím vojenské historie – jako externí spolupracovník působil ve Vojenském historickém ústavu Praha.

vedl ředitel VHÚ Praha, brigádní generál Aleš Knížek.

Vedle vlastní kameramanské práce byl dlouholetým členem Asociace českých kameramanů. Díky svým profesním zkušenostem byl respektovanou osobností české kameramanské obce a působil také v porotě Asociace českých kameramanů.

Cenné svědectví o své profesní dráze poskytl také v rámci orálněhistorického projektu VHÚ Praha Paměť vojáka. Dne 19. září 2023 zavzpomínal v Armádním muzeu Žižkov během více než dvouapůlhodinového rozhovoru na své působení v Československém armádním filmu, proměny filmové techniky, natáčení vojenských cvičení i hraných filmů, atmosféru šedesátých let, období normalizace, události roku 1989 i zánik armádního filmového studia. Otevřeně hovořil také o profesních výzvách kameramanské práce, o rychlém nástupu nových technologií i o tom, jak náročné natáčení ovlivňovalo rodinný život. Díky tomuto rozhovoru zůstane zachována jedinečná vzpomínka na člověka, který stál za kamerou u řady významných okamžiků československé i české vojenské historie.

Jiří Krob patřil ke generaci kameramanů, kteří spojovali vysokou řemeslnou úroveň s mimořádnou profesionalitou a pokorou. Za svou dlouholetou práci zanechal dílo, které patří nejen k historii

Československého armádního filmu, ale i československé a české kinematografie.

Čest jeho památce!

Úryvek z rozhovoru s Jiřím Krobem

„Proč jste se chtěl stát právě kameramanem?“

Jiří Krob: „Rád jsem fotografoval a samozřejmě pro mě bylo trochu nešťastné, že mě nevzali na FAMU. Protože jsem ale chtěl u filmu vydržet, nastoupil jsem díky otci po domluvě do Armádního filmu v Hlubočepích jako elév. Nejdřív jsem chodil do kamerové dílny, kde jsem se naučil základní věci – jak zakládat negativ do kazet, co potřebuje asistent kamery a co musí umět. Asi po roce ze mě udělali asistenta kamery a přidělili mě ke kameramanovi Jarošovi. Ten mi řekl: ‚Umiš hrát mariáš?‘ Když jsem odpověděl, že ne, řekl mi: ‚Tak až se ho naučíš, tak přijď, a já ti ukážu kameru.‘ Tak jsem se naučil hrát mariáš a postupně jsem s ním začal pracovat. Armádní film měl výhodu v tom, že tam bylo jen šest nebo sedm kameramanů, takže byla větší šance dostat se dříve k vlastní práci. Při natáčení cvičení a různých akcí jsem připravoval techniku pro kameramana, ale zároveň jsem měl vlastní ruční kameru, se kterou jsem mohl natáčet. Výsledky se potom hodnotily při projekcích takzvaných denních prací, kde se ukazovalo, co bylo dobře a co bylo potřeba zlepšit – expozice, ostření i další technické věci. Po pěti až šesti letech jsem se postupně stal druhým kameramanem a začal pracovat samostatněji.“

<https://www.vhu.cz/zemrel-kameraman-jiri-krob-vyrazna-osobnost-ceskoslovenskeho-armadniho-filmu>